

זוהר היומי

זוהר שמות – דף כ"ה ע"ב

פרשת וארא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דָּאָדֶם. הָכִי נִמִּי אֶתְבָּרְכָאן מִתַּתָּא מִרְזָא דָּאָדֶם.

תרגום לעברית

אף כִּךְ גַּם לְמִטָּה, כְּשֶׁאָדֶם יִשְׁלִים אֶת גּוּפוֹ בְּאוֹתָן מִצְוֹת הַתּוֹרָה, אֵין לָהּ כָּל יוֹם שְׁלֹא בָּא לְהִתְבָּרֵךְ מִמֶּנּוּ, וּכְשֶׁהֵם מִתְבָּרְכִים מִמֶּנּוּ, אִזְ חַיִּים וְרַפּוּאָה תִּלְוִיִּים עָלָיו מְלַמְעָלָה. מִי גֵרֵם לוֹ? אוֹתָם יָמוֹת הַשָּׁנָה. יָמוֹת הַשָּׁנָה, כִּמּוֹ שְׁמִתְבָּרְכִים מְלַמְעָלָה מְסוּד שֶׁל אָדָם, כִּךְ גַּם מִתְבָּרְכִים לְמִטָּה מְסוּד שֶׁל אָדָם.

טקסט הזוהר

זַכָּאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּהָאֵי עֲלָמָא, בְּאֵלִין פְּקוּדִין דְּאוֹרֵייתָא, דְּאֶקְרוּן אָדָם, דְּכִתִּיב. (יחזקאל ל"ד) אָדָם אֲתָם. אֲתָם קְרוּיִים אָדָם, וְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלֹת לֹא אֶקְרוּן אָדָם. וּבִגִּין דְּיִשְׂרָאֵל אֶקְרִי אָדָם, אֵית לּוֹן לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּאֵינּוֹן פְּקוּדִין דְּאוֹרֵייתָא, לְמַהֲוֵי כָּלֹא חַד, בְּרִזָּא דָּאָדָם.

אשריהם ישראל בעולם הזה, באותם מצוות התורה, שנקראים אדם, שפיתוב (יחזקאל לד) אדם אתם. אתם קרויים אדם, ואמות העולם לא קרויים אדם. ומשום שיש ישראל נקראו אדם, יש להם להשתדל באותן מצוות התורה להיות הכל אחד בסוד של אדם.

טקסט הזהיר

כד יחב קודשא בריך הוא אורייתא לישראל על טורא דסיני, מלה קדמא איהו אנכי, אנכי סלקא לרזין (עלמין) סגיאין. והכא איהו רזא דפקודא קדמא, למנדע ליה בכללא. בגין דכתיב אנכי, הא קא רמיז, דאית אלהא שליטא עלאה (דאיהו) על עלמא, כמה דאת אמר (דברים ד') כי יי' אלהיה אש אוכלה הוא, פקודא קדמא בכלל. בפרט: בגין דכתיב, ה' אלהיה דא פרט, ודא כלל ופרט, פקודא קדמא, דאצטריך למנדע ברישא ובסופא, כמה דאוקימנא. (ע"כ רעיא מהימנא).

תרגום לעברית

כשנתן הקדוש ברוך הוא תורה לישראל על הר סיני, דבר ראשון הוא אנכי. אנכי עולה לסודות [עולמות] רבים, וכאן הוא סוד של מצוה ראשונה להפיר אותו בכלל. משום שפיתוב אנכי, הרי רומז שיש אלוה שליט עליון [שהוא] על העולם, כמו שנאמר כי ה' אלהיה אש אוכלה הוא, מצוה ראשונה בכלל. בפרט, משום שפיתוב (בראשית כא) ה' אלהיה. זה פרט, וזה כלל ופרט, מצוה ראשונה, שצריך לדעת בראש ובסוף כפי שבארנו. (ע"כ רעיא מהימנא).

טקסט הזהיר

(שמות ו') וידבר משה בן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקוצר רוח. מאי מקוצר רוח. אמר רבי יהודה, דלא הוו נפיש, ולא הוו לקיטי רוחא. אמר רבי שמעון, מקוצר רוח: דעד לא נפק יובלא, למיחב לון נפישו. ורוח בתראה, עד לא שלטא למעבד

נימוסי, וכדין הנה עאקו דרוחא. מאן איהו. רוח בתראה דקאמרן. (נ"א דעד לא יהב ליה יובלא ברכה על האי רוחא לאתקיימא נפש תתאה ולא שלטא האי רוח על נפש אלא כד אתברכא מיובלא כדין יהא רוחא ומאן איהו רוח)

תרגום לעברית

וידבר משה בן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח. מה זה מקצר רוח? אמר רבי יהודה, שלא היו נחים ולא היו אוספים לתוכם רוח. אמר רבי שמעון, מקצר רוח - שעדין לא יצא יובל לתת להם מנוחה. ורוח אחרונה עדין לא שלטה לעשות מנהגם, ואז היו בצרות של רוח, מועקה של רוח. מיהו? רוח אחרונה, כמו שאמרנו. (שעד שלא נתן היובל ברכה על הרוח הזו להתקים הגפש התחתונה, ולא שולטת הרוח הזו על הגפש אלא כאשר מתברכת מהיובל, אז תהיה רוח. ומי היא הרוח הזו, 'יעקב, שכתוב ותחי רוח יעקב וגו').

טקסט הזוהר

תא חזי, כתיב (שמות ו') הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיה שמעני פרעה ואני ערל שפתיים, מאי ואני ערל שפתיים. והא בקדמיתא כתיב (שמות ד') לא איש דברים אנכי וגו' כי כבד פה וכבד לשון אנכי, וקודשא בריך הוא הנה אותיב ליה, (שמות ד') מי שם פה לאדם וגו', והוא אמר (שמות ד') ואנכי אהיה עם פיה, סלקא דעתך דלא הנה כן, והשתא אמר ואני ערל שפתיים, אי הכי, אן הוא מלה דאבטח ליה קודשא בריך הוא בקדמיתא.

תרגום לעברית

בא ראה, כתוב הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיה שמעני פרעה ואני ערל שפתיים. מה זה ואני ערל שפתיים, והרי בתחלה כתוב לא איש דברים אנכי וגו' כי כבד פה וכבד לשון אנכי, והקדוש ברוך הוא היה משיב לו, מי שם פה לאדם וכו', והוא אמר ואנכי

אָהִיָּה עִם פִּיָּה, הַתְּעֵלָה עַל דְּעִתָּךְ שֶׁלֹא הָיָה כָּךְ? וְעִתָּה אוֹמֵר וְאֲנִי עָרַל שְׁפָתַיִם, אִם כֵּן,
אֵיפֹה הַדָּבָר שֶׁהִבְטִיחַ לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרֹאשׁוֹנָה?

טקסט הזוהר

אֵלֹא רָזָא אִיהוּ, מִשֶּׁה קָלָא, וְדַבּוּר דְּאִיהוּ מֶלֶךְ דִּילִיָּה, הָוָה בְּגִלּוּתָא, וְהָוָה אִיהוּ אָטִים
לְפָרְשָׁא מְלִין, וּבְגִין דָּא אָמַר, וְאִיךָ יִשְׁמַעְנִי פִּרְעָה, בְּעוֹד דְּמֶלֶךְ דִּילִי אִיהִי בְּגִלּוּתָא
דִּילִיָּה, דְּהָא לִית לִי מֶלֶךְ. הָא אָנָּא קָלָא מֶלֶךְ גָּרַע, דְּאִיהִי בְּגִלּוּתָא, וְעַל דָּא, שְׁתַּף
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַהֲרֹן בְּהִדִּיָּה.

תרגום לעברית

אֵלֹא סוּד הוּא. מִשֶּׁה הוּא קוֹל, וְהַדְּבוּר שֶׁהוּא הַדְּבוּר שֶׁלּוֹ הָיָה בְּגִלּוּת, וְהוּא הָיָה אָטוּם
מִלְפָּרֵשׁ דְּבָרִים, וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר וְאִיךָ יִשְׁמַעְנִי פִּרְעָה, בְּעוֹד שֶׁהַדָּבָר שֶׁלִּי הָיָה בְּגִלּוּת
שֶׁלּוֹ, שֶׁהָרִי אֵין לִי דָבָר. הָרִינִי קוֹל דָּבָר גָּרוּעַ, שֶׁהָיָה בְּגִלּוּת, וְלִכֵּן שְׁתַּף הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא עֲמוֹ אֶת אַהֲרֹן.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כָּל זְמַנָּא דְּדַבּוּר הָוָה בְּגִלּוּתָא, קָלָא אֶסְתַּלַּק מִנֵּיהּ, וּמֶלֶךְ הָוָה אָטִים בְּלֹא קוֹל,
כַּד אָתָּא מִשֶּׁה, אָתָּא קוֹל. וּמִשֶּׁה הָוָה קוֹל בְּלֹא מֶלֶךְ, בְּגִין דְּהָוָה בְּגִלּוּתָא, וְכָל זְמַנָּא
דְּדַבּוּר הָוָה בְּגִלּוּתָא, מִשֶּׁה אָזִיל קָלָא בְּלֹא דַבּוּר, וְהָכִי אָזִיל עַד דְּקָרִיבוּ לְטוֹרָא דְּסִינַי,
וְאִתְּהִיבַת אוֹרֵייתָא, וּבְהָהוּא זְמַנָּא, אֶתְחַבֵּר קָלָא בְּדַבּוּר, וּכְדִין מֶלֶךְ מְלִיל, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב, (שְׁמוֹת כ') וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. וּכְדִין, מִשֶּׁה אֶשְׁתַּכַּח שְׁלִים
בְּמֶלֶךְ כְּדָקָא יְאוּת, קוֹל וְדַבּוּר כִּפְחָדָא בְּשְׁלִימוּ.

בא ראה, כל זמן שהדבור היה בגלות, הקול הסתלק ממנו, והדבור היה אטום בלי קול. כשכא משה בא הקול, ומשה היה קול בלי דבור, משום שהיה בגלות, וכל זמן שהדבור היה בגלות, משה הלך בקול בלי דבור, וכך הלך עד שקרבו להר סיני ונתנה תורה, ובאותו זמן התחבר קול בדבור, ואז הדבר דבר, זהו שכתוב וידבר אלהים את כל הדברים האלה. ואז משה נמצא שלם בדבר פראוי, קול ודבור אחד בשלמות.

טקסט הזהר

ועל דא משה אתרעים, דמלה גרע מניה, בר ההוא זמנא דמלילת לאתרעמא עלוי, בזמנא דכתיב, (שמות ו') ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך, מיד (שמות ו') וידבר אלהים אל משה. תא חזי דהכי הוא דשרא מלה למללא ופסק לה, בגין דעד לא מטא זמנא דכתיב וידבר אלהים וגו'. ופסק ואשלים קלא, הדא הוא דכתיב ויאמר אליו אני ה'. בגין דדבור הוה בגלותא, ולא מטא זמנא למללא. (ותא חזי)

תרגום לעברית

ועל כך משה התרעם, שהדבור נגרע ממנו, פרט לאותו זמן שהדברה לרגז עליו, בזמן שכתוב ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך, מיד - וידבר אלהים אל משה. בא ראה שכה הוא, שהתחיל דבר לדבר ומפסיק אותו, משום שעדין לא הגיע זמן שכתוב וידבר אלהים וגו'. ופסק והשלים הקול. זהו שכתוב ויאמר אליו אני ה'. משום שהדבור היה בגלות ולא הגיע זמן לדבר. [ובא ראה]

טקסט הזהר

בגיני כה, משה לא הוה שלים מלה בקדמיתא, (דהכי אתחזי) דאיהו קול, ואתי בגין דבור, לאפקא ליה מן גלותא. כיון דנפק מן גלותא, ואתחברו קול ודבור כחדא בטורא דסיני, אשתלים משה ואתסי, ואשתכח כדין קול ודבור כחדא בשלימו.

מִשׁוּם כֹּךְ מִשָּׁה לֹא הָיָה שָׁלֵם בְּדִבְרֵי בְּתַחֲלָה, [שכך נראה] שְׁהוּא קוֹל, וּבֹא בְּשִׁבִּיל דְּבוּר
לְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִן הַגָּלוּת. כִּיּוֹן שִׁינָּא מִן הַגָּלוּת וְהַתְּחַבֵּר קוֹל וְדְבוּר כְּאֶחָד בְּהֵר סִינִי,
הַשְׁתַּלֵּם מִשָּׁה וְנִרְפָּא, וְנִמְצָא אִזּוֹ קוֹל וְדְבוּר כְּאֶחָד בְּשִׁלְמוֹת.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ו ע"א) ◆

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כָּל יוֹמִין דְּהָוָה מִשָּׁה בְּמִצְרִים, דְּבִעָא לְאַפְקָא מִלָּה מִן גָּלוּתָא, לָא מְלִיל מִלָּה,
דְּאִיהוּ דְבוּר. כִּיּוֹן דְּנִפְק מִן גָּלוּתָא, וְאַתְּחַבֵּר קוֹל בְּדְבוּר, הֵהוּא מִלָּה דְּאִיהוּ דְבוּר,
אַנְהִיג וְדִבֵּר לוֹן לְיִשְׂרָאֵל, אֲבָל לָא מְלִיל, עַד דְּקָרִיבוּ לְטוֹרָא דְּסִינִי, וּפְתַח בְּאוֹרֵייתָא,
דְּהִכִּי אַתְחֲזִי. וְאִי תִימָא, (שמות י"ג) כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן יִנָּחֵם הָעָם, לָא כְּתִיב כִּי דִבֵּר,
אַלָּא כִּי אָמַר, דְּאִיהוּ רְעוּתָא דְּלִבָּא בְּחִשָּׁאִי, וְהָא (ויחי רל"ד ע"ב) אוֹקִימָנָא.

תרגום לעברית

בֹּא רְאָה, כָּל הַיָּמִים שֶׁהָיָה מִשָּׁה בְּמִצְרַיִם שֶׁרָצָה לְהוֹצִיא הַדְּבוּר מִן הַגָּלוּת, לֹא דִבֵּר דְּבוּר
שֶׁהוּא דְבוּר. כִּיּוֹן שִׁינָּא מִן הַגָּלוּת וְהַתְּחַבֵּר קוֹל בְּדְבוּר, אוֹתוֹ דְּבוּר שֶׁהוּא דְבוּר הַנְּהִיג
וְהוֹלִיךְ אֶת יִשְׂרָאֵל, אֲבָל לֹא דִבֵּר, עַד שֶׁקָּרְבוּ לְהֵר סִינִי וּפְתַח בְּתוֹרָה, שֶׁכֹּךְ רָאוּ. וְאִם
תֹּאמַר, כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן יִנָּחֵם הָעָם, לֹא כְּתוּב כִּי דִבֵּר, אֲלָא כִּי אָמַר, שֶׁהוּא רְצוֹן הַלֵּב
בְּחִשָּׁאִי, וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ. וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה'. רַבִּי יְהוּדָה פִּתַּח,
קִמְתִּי אֲנִי לִפְתַּח לְדוּדִי וְדוּדִי חָמַק עֶבֶר וְגו'. קִמְתִּי אֲנִי לִפְתַּח לְדוּדִי - זֶה קוֹל. בֹּא
רְאָה, כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁהָיָה בְּגָלוּת, קוֹל מְסַתֵּלֵק מִמֶּנָּה, וְהַדְּבוּר נִשְׁתַּתֵּק מִמֶּנָּה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה. וְאִם מִתְעוֹרֵר דְּבוּר, מַה כְּתוּב? וְדוּדִי חָמַק עֶבֶר, שֶׁהָרִי קוֹל
הַסֵּתֵלֵק מִמֶּנָּה וְנִפְסַק הַדְּבוּר, וְעַל זֶה וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה. הַתְּחִילָה לְדִבֵּר, וְהַפְסִיקָה
וְשִׁתְּקָה. אַחֵר כֹּךְ הַשְּׁלִים הַקוֹל וַאֲמַר וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

